

WAGNERIANA CATALANA Nº 29 ANY 2008

TEMA 5: WAGNERISME

TÍTOL: **WAGNER AL CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA**

AUTOR: *Jordi Mota*

L'encís de la muntanya i la natura en Wagner i la seva obra

El passat 2 d'octubre va tenir lloc al Centre Excursionista de Catalunya (CEC), del Carrer Paradís 12 de Barcelona la conferència "**L'encís de la muntanya i la natura en Wagner i la seva obra**". Va presentar l'acte el responsable del Departament d'Història i Art del CEC, Sr Francesc Olivé qui va explicar que aprofitava l'avinantesa, per fer entrega a l'Associació Wagneriana del retrat de Richard Wagner obra del pintor Frederic Trullàs i Trilla, que els amics del Cercle Egarenc havien ofert l'any 1907 al músic Josep Ullés i Daura, oncle del donant i que es trobava dipositat en el mateix CEC.

Josep Ullés i Daura, nascut a Terrassa, va ser director d'orquestra i compositor. Autor de diverses sarsueles, entre les quals "Riojana", en 2 actes, amb lletra de Víctor Mora i Alzinelles, (autor de la lletra de "Cançó d'Amor i de Guerra" i de "La Legió"). Estrenada al teatre Victòria el 27 de setembre de 1929. És també autor de la sardana "El vi de Coll Cardus".

L'autor del retrat, En Frederic Trullàs i Trilla va néixer a Terrassa el 15 de novembre de 1877. Des de ben petit mostrà excepcional disposició pel dibuix i la pintura, alternant les belles arts amb l'art tèxtil, matèria en la que excel·lí. L'any 1907 fou nomenat professor de dibuix aplicat al teixit a l'Escola d'Arts i Oficis de Terrassa, i l'any 1911 desenvolupà la càtedra de teoria dels teixits especials (tapissos i panes). Des de 1920 va dirigir la classe de pintura al natural i des de 1924 la de tapissos i catifes a mà, formant excel·lents deixebles en aquesta especialitat. Des de 1918 ostentà el càrrec de director de l'abans esmentada Escola. Destacà especialment com a retratista essent molt comentada la semblança i exquisidesa decorativa que ornaven els seus retrats. Obtingué diversos premis en exposicions i concursos artístics. Morí a la ciutat de Terrassa el 18 de març de 1927.

A continuació Jordi Mota, de l'Associació Wagneriana va prendre la paraula per

agraïr l'ofertament del retrat i les facilitats donades pel CEC per poder celebrar l'acte en aquella institució tan emblemàtica i va fer una introducció al tema de la conferència, destacant l'afició a caminar per la muntanya de Richard Wagner així com la inspiració que els paisatges i el contacte amb la natura van causar-li i que va reproduir en algunes de les seves obres. Per motius de salut va cedir la paraula a la seva esposa Maria Infiesta, Presidenta de l'Associació Wagneriana qui va anar presentant els diversos fragments musicals seleccionats sobre el tema.

L'acte va consistir en diverses projeccions i també algunes lectures, que va llegir el soci de la nostra Associació senyor Jaume Termens. Aquestes lectures van ser textos de Wagner referents a la seva passió excursionista i també altres del muntanyec i escalador José Maria Villalba Ezcay extretes del seu llibre "Balada de las Montañas" on fa diverses referències a conegudes partitures de Wagner i d'altres compositors, relacionant les amb paisatges concrets de la nostra geografia.

Entre les projeccions que es van triar per aquesta ocasió, cal esmentar una part del documental "Wagner i Suïssa" realitzat pel conegut crític vienès Marcel Prawy on recomana als directors d'escena que abans de projectar qualsevol posta en escena, tinguin cura d'assabentar-se del paisatges que van influir en l'ànim de Wagner durant el seu exili a Suïssa. Com exemple d'això, Marcel Prawy presenta la "Cavalcada de les Walkiries" il.lustrada amb paisatges d'alta muntanya suïssos.

Un altra projecció, va ser extreta de la sèrie que va interpretar Richard Burton fent el paper de Wagner. En l'escena seleccionada es podia veure a Wagner en una de les seves excursions d'alta muntanya. També es va passar el conegut fragment anomenat "Murmuris del bosc"-abans quasi sempre es deia "Murmuris de la selva"- en la versió del Met de Nova York cantada per Siegfried Jerusalem. Després, com a curiositat, es va escoltar una gravació dels cants del diversos ocells que l'ornitòleg professor Hoffmann va localitzar en el bosc on Wagner diu que es va inspirar per compondre l'esmentat fragment. Es van escoltar el cant dels ocells i després el fragment de la partitura de Wagner que intentar imitar cadascun dels ocells.

Per acabar, es va projectar l'escena del pastor del primer acte de **Tannhäuser**

també en versió del Met de Nova York, en que la tonada, interpretada amb una caramella, es va intercalant amb el cant del pelegrins que es va apropant més i més fins a situar-se davant de tot de l'escenari.